

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง "กระบวนการที่สื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อการสร้างภาพลักษณ์ร่างกายสตรีศึกษากรณี นิสิตหญิงระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" สำหรับการศึกษานี้ครั้งนี้มีการผสมผสานกันระหว่างเทคนิคการศึกษาเชิงปริมาณและคุณภาพ โดยใช้เทคนิคการศึกษาเชิงปริมาณเป็นหลักและใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกซึ่งเป็นเทคนิควิธีการศึกษาเชิงคุณภาพมาเสริมในการศึกษา ทั้งนี้เพื่อให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยได้แยกการนำเสนอวิธีวิจัยออกเป็นสองตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 การศึกษาเชิงปริมาณ และ ตอนที่ 2 การศึกษาเชิงคุณภาพ

ตอนที่ 1 : การศึกษาเชิงปริมาณ

1. ประชากร

สำหรับการวิจัยครั้งนี้กลุ่มประชากร คือ นักศึกษาหญิงระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่1-4 ในปีการศึกษา 2546 ที่กำลังศึกษาอยู่ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งหมด 10,340* คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

การศึกษานี้ครั้งนี้ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยคำนวณจากจำนวนนิสิตหญิงระดับปริญญาตรีของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2546 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 10,340 คน ด้วยสูตรของ Taro Yamane (Yamane,1970 อ้างใน สุภาณี แก้วมณี,2547:70) โดยกำหนดระดับความเชื่อมั่นไว้ที่ 95 เปอร์เซนต์ ให้เกิดความคาดเคลื่อนไม่เกิน ± 5 เปอร์เซนต์ ดังนี้

* จำนวนนิสิตระดับปริญญาบัณฑิตภาคการศึกษาปลาย ปีการศึกษา 2546

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

โดยที่ n = กลุ่มตัวอย่าง
 N = จำนวนประชากร
 e = ความคลาดเคลื่อน

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{10,340}{1 + 10,340 (0.5)^2} = 385.102$$

จากการคำนวณด้วยสูตรของ Taro Yamane จำนวนประชากร 10,340 จะมีจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 385 คน แต่เนื่องด้วยข้อจำกัดด้านเวลาและงบประมาณการวิจัยครั้งนี้จึงกำหนดให้มีการสุ่มตัวอย่าง 200 คน

3. วิธีการสุ่มตัวอย่าง

การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างโดยไม่ใช้ความน่าจะเป็นด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบจำกัดโควต้า (quota sampling) จากนั้นกระจายสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างที่จะเป็นตัวแทนของแต่ละคณะ โดยยึดตามสัดส่วนของประชากรในแต่ละคณะตามตารางที่ 1 หลังจากทราบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคณะ ขั้นตอนสุดท้ายเป็นการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (accidental sampling)

ตารางที่ 1 ตารางแสดงสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามแต่ละคณะ

คณะ	จำนวนประชากร (คน)	สัดส่วนจาก ประชากรทั้งหมด (%)	กลุ่มตัวอย่าง 200 คน
พาณิชยศาสตร์และการบัญชี	1,836	17.76	35
วิทยาศาสตร์	1,097	10.60	21
อักษรศาสตร์	1,023	9.90	20
ครุศาสตร์	811	7.85	16
แพทยศาสตร์	656	6.34	13
รัฐศาสตร์	655	6.33	13
เภสัชศาสตร์	580	5.60	11
นิติศาสตร์	566	5.50	11
วิศวกรรมศาสตร์	517	5	10
สัตวแพทยศาสตร์	446	4.31	9
นิเทศศาสตร์	442	4.27	9
ทันตแพทยศาสตร์	429	4.15	8
เศรษฐศาสตร์	364	3.52	7
สถาปัตยกรรมศาสตร์	337	3.25	6
สหเวชศาสตร์	279	2.70	5
ศิลปกรรมศาสตร์	251	2.42	5
จิตวิทยา	51	0.50	1
รวมทั้งสิ้น	10,340	100	200

4. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

4.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ตัวแปรด้านประชากร และ ตัวแปรด้านพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

ตัวแปรทางด้านประชากร ได้แก่

- อายุ
- ฐานะทางเศรษฐกิจ
- ระดับการศึกษา
- ชั้นปี
- ภูมิลำเนา

ตัวแปรทางด้านพฤติกรรมกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน ได้แก่

- พฤติกรรมการเปิดรับนิตยสาร
- พฤติกรรมการเปิดรับโทรทัศน์

4.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

- การตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน
- กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน
- ความไม่พึงพอใจรูปร่าง

5. วิธีการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม

5.1 โครงสร้างของแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

เป็นคำถามเกี่ยวกับข้อมูลทางด้านประชากรของกลุ่มตัวอย่าง คำถามส่วนนี้จะเป็นคำถามแบบปิดเพื่อเก็บข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ อายุ คณะ ชั้นปี ภูมิภาค ที่พักอาศัย รายได้รวมครอบครัวต่อเดือน และ ค่าใช้จ่ายประจำเดือน

ส่วนที่ 2 พฤติกรรมการเปิดรับสื่อมวลชน

เป็นคำถามเกี่ยวกับการเปิดรับสื่อมวลชนประเภทนิตยสาร และโทรทัศน์ มีคำถาม 7 ข้อ ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการอ่านนิตยสาร และการรับชมโทรทัศน์

ส่วนที่ 3 การตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน

สำหรับคำถามในส่วนนี้มีทั้งหมด 11 ข้อ เป็นคำถามเกี่ยวกับการตระหนักรู้ถึงบรรทัดฐานรูปร่างจากการอ่านนิตยสารและชมโทรทัศน์ เช่น "ผู้หญิงที่เป็นลูกครึ่งตะวันตกมีรูปร่างสวยงามกว่าผู้หญิงไทย" และ "ผู้หญิงจะมีความเป็นผู้หญิงมากขึ้นถ้ามีหน้าอกใหญ่" เป็นต้น โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scales 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 4 กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน

สำหรับคำถามในส่วนนี้มีทั้งหมด 9 ข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ เช่น คุณอยากมีรูปร่างผอมเพรียวดูสูงโปร่งเหมือนดารา นักร้อง นางแบบลูกครึ่งในนิตยสารและโทรทัศน์ เป็นต้น โดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scales 5 ระดับ ได้แก่ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย เฉยๆ ไม่เห็นด้วย และ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

ส่วนที่ 5 ความไม่พึงพอใจรูปร่าง

เป็นการวัดความรู้สึกที่มีต่อส่วนต่างๆของรูปร่างโดยใช้มาตรวัดแบบ Likert Scales 5 ระดับ ได้แก่ พอใจอย่างยิ่ง พอใจ เฉยๆ ไม่พอใจ และ ไม่พอใจอย่างยิ่ง

5.2 เกณฑ์การให้คะแนน

สำหรับเกณฑ์การให้คะแนนของการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน และความไม่พึงพอใจรูปร่าง คำนวณโดยนำผลรวมของคะแนนมาหาค่าเฉลี่ยและจัดระดับของคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 3 ระดับ

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับ}}$$

$$= \frac{5 - 1}{3}$$

$$= 1.33$$

5.2.1 การตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชน

เกณฑ์ในการวัดระดับการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนประเภท นิตยสารและโทรทัศน์ทั้งหมด 11 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	คือ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	คือ	เห็นด้วย
3	คือ	เฉยๆ
2	คือ	ไม่เห็นด้วย
1	คือ	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นำผลรวมของคะแนนการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนมาหาค่าเฉลี่ยและจัดระดับของคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 3 ระดับ

1.00 – 2.33 หมายถึง ตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างสวยงามในสื่อมวลชนระดับต่ำ

2.34 – 3.66 หมายถึง ตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างสวยงามในสื่อมวลชนระดับปานกลาง

3.67 – 5.00 หมายถึง ตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างสวยงามในสื่อมวลชนระดับสูง

5.2.2 กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากสื่อมวลชน

เกณฑ์ในการวัดระดับกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายจากการเปิดรับสื่อมวลชนประเภท นิตยสารและโทรทัศน์ทั้งหมด 9 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5	คือ	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
4	คือ	เห็นด้วย
3	คือ	เฉยๆ
2	คือ	ไม่เห็นด้วย

1 คือ ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

นำผลรวมของคะแนนการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวयงามในสื่อมวลชนมาหาค่าเฉลี่ยและจัดระดับของคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 3 ระดับ

1.00 – 2.33 หมายถึง ยอมรับภาพลักษณ์รูปร่างในอุดมคติจากสื่อมวลชนระดับต่ำ

2.34 – 3.66 หมายถึง ยอมรับภาพลักษณ์รูปร่างในอุดมคติจากสื่อมวลชนระดับ

ปานกลาง

3.67 – 5.00 หมายถึง ยอมรับภาพลักษณ์รูปร่างในอุดมคติจากสื่อมวลชนระดับสูง

5.2.3 ความไม่พึงพอใจรูปร่าง

เกณฑ์ในการวัดระดับความไม่พึงพอใจรูปร่าง ทั้งหมด 10 ข้อ มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

5 คือ ไม่พอใจอย่างยิ่ง

4 คือ ไม่พอใจ

3 คือ เฉยๆ

2 คือ พอใจ

1 คือ พอใจอย่างยิ่ง

นำผลรวมของคะแนนการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวयงามในสื่อมวลชนมาหาค่าเฉลี่ยและจัดระดับของคะแนนเฉลี่ยออกเป็น 3 ระดับ

1.00 – 2.33 หมายถึง มีความไม่พึงพอใจรูปร่างในระดับต่ำ

2.34 – 3.66 หมายถึง มีความไม่พึงพอใจรูปร่างในระดับปานกลาง

3.67 – 5.00 หมายถึง มีความไม่พึงพอใจรูปร่างในระดับสูง

6. การทดสอบความเที่ยงตรงและความเชื่อถือได้ของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นแรก ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้คณาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเนื้อหาของแบบสอบถาม เป็นการทดสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหาของแบบสอบถาม(content validity)เพื่อจะให้ได้คำถามที่สามารถสื่อความหมายได้อย่างตรงกันที่สุดระหว่างผู้วิจัยกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ขั้นที่สอง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามจำนวน 40 ชุด ไปทำการทดสอบก่อนการเก็บข้อมูลจริง (pre-test) และนำผลของข้อมูลมาหาค่าความเชื่อถือความเชื่อถือ(reliability)โดยพิจารณาหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการนำมาหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ Cronbach's Alpha Coefficient ในการคำนวณด้วยสูตรนี้ค่าที่ได้ไม่ควรต่ำกว่า 0.75 จึงจะมีความเชื่อถือได้ จากการคำนวณพบว่า

- การทดสอบความน่าเชื่อถือของมาตรวัดการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงามในสื่อมวลชนซึ่งเป็นแบบสอบถามส่วนที่ 3 มีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือได้เท่ากับ .8340 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้

- การทดสอบความน่าเชื่อถือของมาตรวัดกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์รูปร่างภายในอุดมคติจากสื่อมวลชนซึ่งเป็นแบบสอบถามส่วนที่ 4 มีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือได้เท่ากับ .8684 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้

- การทดสอบความน่าเชื่อถือของมาตรวัดความไม่พึงพอใจรูปร่างซึ่งเป็นแบบสอบถามในส่วนที่ 5 มีค่าสัมประสิทธิ์ความน่าเชื่อถือได้เท่ากับ .8469 ซึ่งจัดอยู่ในเกณฑ์ดีพอใช้

7. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

เมื่อเก็บข้อมูลโดยแบบสอบถามครบ 200 ชุด ตามที่กำหนดไว้แล้ว ผู้วิจัยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

(1) ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ของข้อมูลที่ได้มา โดยคัดเลือกแบบสอบถามที่มีคำตอบสมบูรณ์ ตอบตรงประเด็นคำถาม ตอบครบถ้วนทุกข้อเพื่อนำมาประมวลผล หลังจากทำการคัดเลือกแล้วพบว่าไม่มีแบบสอบถามที่ได้รับการตอบอย่างสมบูรณ์น้อยกว่า 200 ชุด ผู้วิจัยจะทำการเก็บข้อมูลเพิ่มจนครบ

(2) ลงรหัสข้อมูลของแต่ละคำตอบในแบบสอบถาม และหลังจากนั้นจึงทำการบันทึกข้อมูลเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์

(3) ประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ SPSS/PC การวิจัยครั้งนี้ประกอบไปด้วยสถิติสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลและทดสอบสมมติฐาน ดังต่อไปนี้

1. สถิติเชิงพรรณนา(descriptive statistics) ได้แก่ การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) ค่ามัธยฐานเลขคณิต (Arithmetic mean) และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) อธิบายข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่างทางด้านคณะ ชั้นปี การเปิดรับสื่อมวลชน การตระหนักรู้บรรทัดฐานที่สวยงามในสื่อมวลชน กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์รูปร่างในอุดมคติจากสื่อมวลชน และ ความไม่พึงพอใจรูปร่าง

2. สถิติสำหรับการทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การวิเคราะห์ค่าสถิติแบบสหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson product moment correlation coefficient) เพื่อหาความสัมพันธ์ของตัวแปรและระดับหรือทิศทางความสัมพันธ์ของตัวแปร โดยใช้ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ตอนที่ 2 : การศึกษาเชิงคุณภาพ

1. กลุ่มตัวอย่างและเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ผู้วิจัยทำการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง 11 คน จากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเชิงปริมาณ จำนวน 200 คน โดยมีเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งผู้วิจัยจะทำการคัดเลือกนักศึกษานฎิงโดยพิจารณาจากเกณฑ์ในการคัดเลือกดังนี้

1.1 ดัชนีมวลกาย (Body Mass Index : BMI)

ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกครั้งนี้ผู้วิจัยต้องการนิสิตหญิงที่มีรูปร่างแตกต่างกันไปเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะรูปร่างในอุดมคติและสาเหตุของการเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่างที่แตกต่างหลากหลาย โดยใช้ดัชนีมวลกายเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือก

ดัชนีมวลกาย คือ ตัวชี้วัดที่มีความสัมพันธ์กับร้อยละปริมาณไขมันในร่างกายมากที่สุด จึงนิยมใช้ในการประเมินภาวะความอ้วนและผอมของบุคคล (ภารดี เต็มเจริญ, นัยนา บุญทวีวัฒน์, และ ชุตินา ศิริกุลชยานนท์, 2547:218) ซึ่งคำนวณได้จากน้ำหนักตัวโดยใช้หน่วยวัดกิโลกรัม และ ส่วนสูงโดยใช้หน่วยวัดเมตร มีสูตรดังนี้

$$(\text{Body Mass Index : BMI}) = \frac{\text{น้ำหนัก (กก.)}}{\text{ส่วนสูง}^2 (\text{เมตร})}$$

ค่าดัชนีมวลกายที่ได้จากการคำนวณจะถูกนำมาประเมินภาวะอ้วนหรือผอม โดยมีเกณฑ์การประเมิน ดังนี้ (ตารางที่ 2) (World Health Organization, 2000:18 อ้างใน ภารดี เต็มเจริญ, นัยนา บุญทวีวัฒน์, และ ชุตินา ศิริกุลชยานนท์, 2547:218)

ตารางที่ 2 การแจกแจงระดับดัชนีมวลกายสำหรับคนไทย

ดัชนีมวลกาย (กิโลกรัม/เมตร ²)	ภาวะโภชนาการ
<18.5	น้ำหนักน้อย
18.5 – 22.9	น้ำหนักปกติ
23.0 – 24.9	น้ำหนักเกิน (เริ่มเสี่ยงต่อโรคอ้วน)
25.0 – 29.9	โรคอ้วนระดับที่ 1
≥ 30.0	โรคอ้วนระดับที่ 2

1.2 ความไม่พึงพอใจรูปร่างและการจัดการกับร่างกาย

ความไม่พึงพอใจรูปร่างและการจัดการกับร่างกายเป็นอีกหนึ่งในเกณฑ์คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก เนื่องจากการจัดการกับร่างกายมักมีสาเหตุมาจากการเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง นอกจากนั้นผู้วิจัยยังพิจารณาระดับความไม่พึงพอใจรูปร่างของนิสิตหญิงจากวิธีการจัดการกับร่างกายโดยผู้วิจัยสันนิษฐานว่านิสิตหญิงที่ใช้วิธีการจัดการกับร่างกายมากกว่าหนึ่งวิธีอาจมีความไม่พึงพอใจรูปร่างมากกว่านิสิตหญิงที่ใช้วิธีการจัดการกับร่างกายเพียงวิธีเดียว

1.3 การกระจายตัวของชั้นปี

เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความแตกต่างกันมากขึ้นผู้วิจัยต้องการให้กลุ่มตัวอย่างไม่รู้จักกันหรือรู้จักกันแต่ไม่ได้สนิทสนมคุ้นเคยอยู่ในกลุ่มเดียวกัน เนื่องจากนิสิตหญิงที่ใกล้ชิดสนิทสนมกันมักจะมีความคิดเห็น ความชอบคล้ายๆกัน ภายใต้เงื่อนไขนี้ผู้วิจัยเลือกการกระจายตัวของชั้นปีเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง

จากเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพื่อทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกสามารถเลือกกลุ่มตัวอย่างจำนวน 11 คนที่มีลักษณะแตกต่างกันไป ได้ดังนี้ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 แสดงเกณฑ์การคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างสำหรับการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

กลุ่มตัวอย่าง (นามสมมติ)	ชั้นปี	ดัชนีมวลกาย	ภาวะโภชนาการ	อดอาหาร	ยาลดน้ำหนัก	อาหารเสริมลดน้ำหนัก	ออกกำลังกาย	นวดคลายไขมัน	รับประทานให้มากขึ้น	ไม่จัดการกับร่างกาย
น้ำ	4	15.6	น้ำหนักน้อย						✓	
หวาน	1	17.03	น้ำหนักน้อย	✓						
สวย	2	17.31	น้ำหนักน้อย	✓	✓	✓				
ฟิต	3	18.36	น้ำหนักน้อย				✓	✓		
แฉ่ม	3	20	ปกติ							✓
โอเด็ด	4	20	ปกติ	✓	✓	✓		✓		
สวย	4	21	ปกติ	✓		✓				
โต	2	21	ปกติ	✓						
ผ้าย	3	22	ปกติ		✓					
ต้อยน้อย	1	31.25	อ้วนระดับ2	✓						
ปุกก็	1	32	อ้วนระดับ2	✓						

ในการเก็บข้อมูลผู้วิจัยใช้เวลาสัมภาษณ์นิสิตแต่ละคนในช่วงหลังเลิกเรียนเพื่อให้นิสิตจะได้ไม่ต้องกังวลถึงการเรียนวิชาถัดไป และ นัดหมายสถานที่ที่คณะของนิสิตเพื่อสร้างบรรยากาศของการสนทนาให้เป็นกันเองและผ่อนคลายมากที่สุด สำหรับเทคนิคการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยเริ่มด้วยคำถามที่เกี่ยวกับเรื่องทั่วไป เช่น เรื่องการเรียน ประเด็นที่กำลังได้รับความสนใจจากสังคม เป็นต้น เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับนิสิตหญิงให้มากที่สุด แล้วจึงค่อยถามในประเด็นที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้นที่ผู้วิจัยมีอยู่ไว้ในใจ หรือ สร้างประเด็นคำถามใหม่ๆ และถามซ้ำจนกว่าจะได้คำตอบที่ชัดเจน ข้อมูลที่ผู้วิจัยต้องการได้รับจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก คือ

- ความสัมพันธ์ระหว่างการตระหนักรู้บรรทัดฐานรูปร่างที่สวยงาม กับ กระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติจากสื่อมวลชน
- ความสัมพันธ์ระหว่างกระบวนการยอมรับภาพลักษณ์ร่างกายในอุดมคติ กับ การเกิดความไม่พึงพอใจรูปร่าง

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก

ข้อมูลที่ได้รับจากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกจะถูกนำมาประมวลผล และวิเคราะห์ข้อมูลอย่างละเอียดด้วยวิธีการวิเคราะห์เนื้อหา(Content Analysis) ซึ่งผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์สองแนวทาง ได้แก่ แนวทางแรกวิเคราะห์ความหมายทางภาษา(manifest) โดยตรง และ แนวทางที่สองวิเคราะห์ความหมายทางความรู้สึกหรือนัยที่แฝงอยู่(latent) ในคำพูดเหล่านั้น